

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST**deželne vlade za Slovenijo.**

Vsebina: Ukaz, s katerim se za uporabo 9. in 10. poglavja „Kriminalnega (kazenskega) zakonika za kraljevino Srbijo“, kolikor gre samo za uporabo teh zakonitih določil, razširjajo na vse območje kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev še določila „Uvodnih pravil“ in „Prvega dela“, in sicer §§ 1. do vštetelega 82. istega zakonika. — Razglasi deželne vlade za Slovenijo: Izpremembe v osebju. Razglas glede poslov ribarskega okrajnega odbora. — Razglasi zdravstvenega odseka za Slovenijo in Istro: Izpremembe v osebju. Tedenski izkaz o nalezljivih boleznih na ozemlju deželne vlade za Slovenijo od dne 24. do dne 30. aprila 1921. — Razglasi raznih drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

134.

V imenu Njegovega Veličanstva

Petra I.,po milosti božji in narodni volji
kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev,

Mi

Aleksander,

prestolonaslednik,

na predlog Našega ministra za pravosodje in po zaslišanju Našega ministrskega sveta smo odredili in odredjamo:

Ukaz ministrskega sveta z dne 25. februarja 1919., št. 2092,** s katerim se je zakonita moč 9. in 10. poglavja «Kriminalnega (kazenskega) zakonika za kraljevino Srbijo» razširila na vse območje kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, naj se še dopolni tako-le:

I.

Za uporabo 9. in 10. poglavja «Kriminalnega (kazenskega) zakonika za kraljevino Srbijo», kolikor gre samo za uporabo teh zakonitih določil, se razširjajo na vse območje kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev še določila «Uvodnih pravil» in «Prvega dela», in sicer §§ 1. do vštetelega 82. istega zakonika, ki se glase:

Uvodna pravila.

§ 1. Vsa kazniva dejanja so ali hudodelstva ali pregreški ali prestopki.

Hudodelstvo je ono dejanje, za katero predpisujejo zakoni smrt ali robijo ali zatočenje.

Pregrešek je ono dejanje, za katero predpisujejo zakoni zapor daljši od meseca dni ali izgubo službe ali denarno kazen nad trideset talerjev.

Prestopek je ono dejanje, za katero predpisuje zakon zapor do meseca dni ali denarno kazen do tristo dinarjev.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. januarja 1904.)

§ 2. Za dejanje, o katerem ni v zakonu, preden se učini, povedano, da in kako se kaznuje oni, ki ga učini, se ne sme nihče obsoditi.

§ 3. Neznanje zakona ne opravičuje nikogar.

§ 4. Kjerkoli se v tem zakonu veli «Srbini», se pod to besedo umeje vsak srbski državljani, bodisi katerekoli vere in narodnosti.

§ 5. Kdorkoli učini v Srbiji kaznivo dejanje, se sodi in kaznuje po kazenskih zakonih te države.

§ 6. Noben Srbini se ne izroči inozemskemu oblastvu, da bi ga to zaslišalo in kaznovalo za kaznivo dejanje, ki bi ga bil učinil bodisi v Srbiji, bodisi v tuji državi.

§ 7. Srbini, ki v tuji državi učini hudodelstvo ali pregrešek zoper Srbijo ali zoper srbsko oblastvo ali zoper Srbina, se sodi in kaznuje po srbskih zakonih, ako ni bil za to dejanje že kaznovan v tuji državi. Istotako se postopa tudi glede prestopka, navedenega v § 391. kazenskega zakonika.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 15. junija 1863.)

§ 8. Srbini, ki v tuji državi učini hudodelstvo ali pregrešek zoper tujo državo ali zoper tuja oblastva ali zoper inozemca, pa ni bil za to dejanje že kaznovan v tuji državi in ki ga toži oni, katerega se

* Ta naredba je razglašena v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 75, izdanih dne 4. aprila 1921.

** Uradni list pod št. 544 iz leta 1919.

tiče, ali njegovo oblastvo, razen v primerih, kjer je po predpisu zakonov dopustna samo zasebna tožba, se sodi in kaznuje istotako po srbskih zakonih; če pa bi zakon one države, v kateri se je dejanje učinilo, tega dejanja sploh ne kaznoval ali če bi bil milejši od srbskega, sodi tudi srbsko oblastvo po njem. Istotako se postopa tudi glede prestopka, navedenega v § 391. kazenskega zakonika.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 15. junija 1863.)

§ 9. Srbski vojak, prostak ali častnik, se za kazniva dejanja, ki jih učini, kadar ni pod zastavo, nego na dopustu, sodi in kaznuje po tem zakoniku; ako pa jih učini, kadar je pod zastavo, se sodi in kaznuje po tem zakoniku samo, ako ni v vojaških zakonih odredjeno drugače.

§ 10. Kdor je oškodovan po kaznivem dejanju, ima pravico, od krivca zahtevati povračilo te škode, ne glede na to, ali zadene tudi krivca za njegovo dejanje kakršnakoli kazen.

§ 11. Če se kaznivo dejanje učini pod enim kazenskim zakonom, a se sodi v času, ko se ta zakon izpremeni in ko stopi v veljavo drug, se vselej razsodi in kaznuje po onem izmed teh dveh zakonov, ki je za krivca milejši.

Prvi del.

O kaznovanju hudodelstev in pregreškov vobče.

Prvo poglavje.

O kaznih.

§ 12. Krivec se sme obsoditi na te-le kazni:

1. na smrt;
2. na robijo;
3. na zatočenje;
4. na zapor;
5. na izgubo službe;
6. na denarno kazen;
7. (ukinjena z zakonom z dne 11. decembra 1873.);
8. da izgubi državljansko čast;
9. da se mu odvzamejo izvestne stvari;
10. da se mu prepove izvrševati izvesten obrt;
11. da se iztira;
12. da se postavi pod policijski nadzor.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 20. marca 1863.)

§ 13. Kdor je obsojen na smrt, tega naj ustrelje s puškami in takoj pokopljejo.

§ 14. Robija ne sme biti daljša od dvajsetih in ne krajša od dveh let.

Na to kazen sme biti krivec obsojen z okovi ali brez okovov. Okovi so ali lahki, do dveh kilogramov in 560 gramov, ali težki 5 kilogramov in 120 gramov; katero vrsto naj obsojenec nosi, določi sodišče v razsodbi.

Na robijo z okovi se obsodi krivec vselej takrat, kadar se obsodi na robijo zaradi razboja, zažiga, hajdukovanja in vsakega takega dejanja, za katero določa zakon smrtno kazen; razen tega pa sme sodišče, po velikosti krivde in krivčevi pokvarjenosti, tega obsoditi na robijo z okovi tudi, če ga obsodi zaradi uboja, učinjenega hote, a brez preudarka (§ 156., prvi odstavek), nevarne tatvine ali prikrižanja (§§ 250. b, 250. g).

Moške mladoletne osebe in ženske se ne smejo okavati.

Zoper moške osebe, obsojene na robijo, ki prestajajo kazen brez okovov, se smejo okovi uporabljati v kaznilnici samo za disciplinarno kazen, o kateri predpiše minister za pravosodje posebna

pravila. Taka disciplinarna kazen se ne sme uporabljati zoper politične krivce in mladoletnike.

Oni, ki so obsojeni na robijo, morajo bivati v kaznilnici ter opravljati težka dela, in sicer moški zunaj in v kaznilnici, ženske pa samo v kaznilnici.

Vsi se vzdržujejo ob državnih stroških ter imajo enako obleko, moški moško, ženske pa žensko.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 13. maja 1902.)

§ 15. Zatočenja se ne sme prisoditi več nego dvajset let in ne manj nego dve leti.

Zatočenci se drže v posebnem poslopju, se ne silijo na delo niti se ne okavajo; od države dobivajo hrano, kdor pa hoče, se tudi lahko hrani ob svojih stroških, toda ne po svoji volji, nego kakor se določi s posebnim zakonom; siromašne država tudi oblači.

§ 16. Kdor je obsojen na smrt, sme določiti z oporoko, kaj se zgodi z njegovo imovino.

§ 17. Oni, ki so obsojeni na robijo ali na zatočenje, smejo istotako z oporoko odločiti o svoji imovini; drugače pa je ne smejo upravljati niti ne razpolagati z njo, niti s kom skleniti pogodbe, dokler so v robiji ali v zatočenju. Samo če spozna sodišče za potrebno, onemu, ki je obsojen na robijo ali na zatočenje, postaviti skrbnika za njegovo imovino, mora vprašati tudi njega, koga si želi za skrbnika.

§ 18. Kdor je obsojen na smrt ali na robijo ali zatočenje, izgubi po zakonu samem, ko postane obsodba izvršna:

1.) pravico do vseh državnih, cerkvenih, občinskih ali drugih javnih ali častnih služb, istotako pravico do vseh onih narodnih služb in poslov, za katere se zahtevajo ljudje poštenega imena, nadalje pravico biti narodni skupščinar in voliti poslance za narodno skupščino, oddajati glas pri katerihkoli javnih poslih, biti razsodnik, biti priča, soditi o čem kot veščak, biti čigaverkoli pooblaščenec, varih ali skrbnik;

2.) vse čine, naslove in vsa dostojanstva in pravico nositi odlikovanja ali častne znake;

3.) pravico do vsake pokojnine, podpore ali pomoči od države in drugih javnih naprav.

§ 19. Kdaj in kako more oni, ki je bil obsojen zaradi hudodelstva, zopet dobiti one pravice, ki jih je izgubil po § 18., se določi v kazensko-pravdnem redu.

§ 20. Zapor ne sme biti daljši od petih let in ne krajši od tridesetih dni, razen tam, kjer zakon to dopušča.

Oni, ki so obsojeni na to kazen, opravljajo v zaporu one posle, ki so jih opravljali prej ali ki bi bili za kega najprimernejši; toda sodišče sme z razsodbo oprostiti dela bolehnih in one, ki bi to zaslužili kako drugače. Uradniki pa in duhovniki, obsojeni na zapor, se nikakor ne smejo siliti na delo. Vsi zaporniki se hranijo ob državnih stroških, kdor pa hoče, se tudi lahko hrani ob svojih stroških, toda ne po svoji volji, nego kakor se določi s posebnim zakonom; siromašne država tudi oblači.

Če bi bil poklic osebe, obsojene na zapor, tak, da bi se po svoji naravi ali po ustroju jetnišnice v zavodu samem ne mogel izvrševati, kakršni so kmetijski in nekateri rokodelski posli, se sme taka oseba za te posle, lastne njenemu prejšnjemu poklicu, uporabljati tudi izvan zavoda, toda samo po državnih ali splošnih ljudskih potrebah.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 21. Kjer se zapor določa na dni in mesece, se jemlje za en dan štiriindvajset ur, za en mesec pa trideset dni.

§ 22. Če se zapor izpreminja v robijo ali v zatočenje, se jemlje za dvanajst mesecev zopora osem mesecev robije ali zatočenja.

§ 23. Začetek robije, zatočenja in zopora se šteje od dne prve razsodbe, ako je obsojenec priprt, če pa ni, se šteje od dne, ko se mu po priobčeni izvršni razsodbi vzame prostost.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 24. Sodišče sme krivca obsoditi na zatočenje namesto na robijo za dejanja, ki jih zakon kaznuje z robijo, ako najde za to upravičene razloge v zljajšujočih okoliščinah.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 13. maja 1902.)

§ 25. Kdor se obsodi na izgubo službe, ne sme potem dobiti državne službe najmanj za leto dni, a največ za pet let, kakor ga pač obsodi sodišče. Komur se odvzame služba, izgubi tudi vse pravice in vsa odlikovanja, kar jih je združenih s službo.

§ 26. Če se oni, ki se obsodi, da se mu odvzame služba, obsodi tudi na zapor, se ona doba, v kateri obsojenec po § 25. ne sme dobiti državne službe, šteje od dne prestopa ali s pomilostitvijo pregledanega zopora.

§ 27. Denarna kazen ne sme biti manjša od 5 dinarjev, razen v primeru zamene po § 49. policijske uredbe.

Na denarno kazen se sme obsoditi krivec tudi poleg druge kazni, določene s tem zakonom, kjer zakon to dopušča.

Denarna kazen gre v državno blagajno, razen tedaj, kadar je to z zakonom odrejeno drugače.

Najmanjša denarna kazen, predpisana s 5 dinarji, velja tudi za ona dejanja, za katera je s tem kazenskim zakonikom predpisana denarna kazen pod 5 dinarji.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. januarja 1904.)

§ 28. Če je denarna kazen tolika, da je krivec ne more plačati s tretjino svoje imovine, se mu zamenja z zaporom, pri čemer se jemlje za enega do dveh talerjev en dan zopora; samo če je denarna kazen večja od tristo talerjev, se sme z enim dnem zopora zamenjati do treh talerjev.

§ 29. Če se krivec obsodi na denarno kazen poleg robije ali poleg zatočenja, a mu jo je treba zamenjati po § 28., se mu ne zamenja z zaporom, nego z robijo ali z zatočenjem, izpremenivši najprej denarno kazen v zapor po § 28., potem pa zapor v robijo ali v zatočenje po § 22.

§ 30. Če je sodišču dovoljeno voliti, ali naj krivca obsodi na denarno kazen ali na zapor, naj ga obsodi na denarno kazen samo v lažjih primerih.

§ 31. Denarna kazen se sme po krivčevi smrti iz njegove posmrtnne imovine izterjati samo, če je njegova obsodba postala izvršna, preden je umrl.

§ 32. (ukinjen z zakonom z dne 11. decembra 1873.)

§ 33. (ukinjen z zakonom z dne 11. decembra 1873.)

§ 34. Kdor se obsodi, da izgubi državljansko čast, izgubi vse one pravice, ki so navedene v § 13., najmanj za leto dni, a najdalje za pet let, kakor ga pač obsodi sodišče.

Rečene pravice izgubi obsojenec od onega dne, ko postane razsodba izvršna, omenjena doba pa, za katero izgubi te pravice, se mu šteje od dne, ko prebije ali se mu oprostijo kazni, s katero je bil obsojen na izgubo državljanske časti.

§ 35. Oblastveno se smejo odvzeti (konfiscirati) samo posamezne krivčeve stvari, in sicer one, ki so proizvedene s kaznivim dejanjem ali ki jih je krivec uporabil za izvršitev kaznivega dejanja ali jih je namenil za to, ako so te stvari krivčeve ali krivčevega deležnika. Te stvari se ali uničijo ali pa se obrnejo v državno korist, bodisi s prodajo ali drugače, za kar pač so, o čemer sodišče vselej odloči v svoji razsodbi, izrečeni o kaznivem dejanju samem.

Ako tvori vsebina tiskanega ali netiskanega spisa, likov ali drugih predstavljanj kaznivost dejanja, izreče sodišče v razsodbi, ki jo izda o kaznivem dejanju samem, obenem, da se morajo uničiti vsi izvodi, kolikor jih najde, in za to določene forme ali plošče.

Ako pa ne bi bila nezakonitost obsežena v vsem sestavku, liku ali predstavljanju, nego samo v njegovih posameznih mestih ali delih, se morajo uničiti samo ona nezakonita mesta ali oni deli form ali plošče, na katerih je to.

Označene stvari se odvzamejo tudi tedaj, kadar bi krivec umrl, preden je razsodba izrečena.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 36. Kdor se obsodi, da ne sme izvrševati izvestnega obrta, ne sme nikoli ali pa ne za nekaj časa, kakor se pač obsodi, sam zase in na svoje ime (samostojno) opravljati tega poklica in vobče izvrševati onega obrta, v katerem poslova je zakrivil nezakonito dejanje, za katero je obsojen.

Komur se ne prepove obrt za vselej, nego za nekaj časa, temu se ne sme prepovedati za več nego za pet let.

§ 37. Kdor se obsodi na to, da se iztira, ne sme priti v one kraje ali krajine in ne živeti v njih, o katerih se mu to pove v razsodbi, dokler mu je prisojeno.

Nihče se ne sme obsoditi na to, da se iztira za več nego dve leti. Samo inozemec se sme iztirati tudi iz Srbije in za vselej.

§ 37. a. Policijski nadzor ne sme trajati več nego pet let in ne manj nego leto dni, kakor pač razsodi sodišče. Policijski nadzor obseza to-le:

a) Kdor je obsojen na to kazen, ne sme v dobi, določeni v razsodbi, nikoli iz okoliša vasi ali mesta, kjer živi, brez vednosti in privolitve pristojnega policijskega oblastva. Samo če je nujna potreba, ki ne trpi odloga, mu sme pristojni župan dovoliti na svojo odgovornost, da gre v obližnje občine, in sicer samo, če v kraju ni policijskega oblastva.

b) Od izvestnega do izvestnega časa, ki mu ga določi policijsko oblastvo, mora biti ponoči v svojem stanovanju ali pa mora hoditi prenočevati tja, kjer mu določi policijsko oblastvo.

v) Vsak čas se mu sme po odredbi krajevnega župana ali policijskega oblastva preiskati hiša in njegova posest.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 20. marca 1863., z dne 17. junija 1868. in z dne 19. marca 1891.)

§ 37. b. Policijski nadzor se prisodi vselej, kadar se kdo obsodi zaradi tatvine, razboja, hajdukovanja, prikrivanja in hote učinjenega zažiga.

Namesto policijskega nadzora sme policijsko oblastvo inozemca iztirati. Kjer se prisoja policijski nadzor poleg izgube državljanske časti, tam se za eno in za drugo določi enaka doba.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 20. marca 1863., z dne 17. junija 1868. in z dne 19. marca 1891.)

§ 37. v. Določena doba policijskega nadzora teče odtlej, ko je bila kazen prestana ali odpuščena.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 20. marca 1863.)

§ 38. Vse četverje gorenje kazni:

da krivec izgubi državljansko čast (§ 34.);
da se mu odvzamejo izvestni predmeti (§ 35.);
da ne sme izvrševati izvestnega obrta (§ 36.); in naposled

da se krivec iztira (§ 37).

se ne smejo nikoli niti same zase niti posamezno ne ena z drugo prisojati krivcu, nego šele poleg drugih kazni, določenih s tem zakonom, in sicer samo v onih primerih, kjer zakon to izrečno ukazuje.

§ 38. a. Kar je rečeno v poslednji točki § 38., velja tudi za policijski nadzor.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 20. marca 1863.)

§ 39. Noben krivec se ne sme obsoditi na drugo nego na one kazni, ki so predpisane s tem zakonom (§ 12.). Istotako se mora vsaka kazen določiti točno po zakonu po velikosti krivde in nikoli strože ne mileje; tudi ni dopustno, da bi se ena kazen zamenjala z drugo, razen tedaj, kadar to zakon izrečno dopušča, pa tudi tedaj ne drugače, kakor velja zakon.

§ 40. Če je v zakonu za dejanje določena samo najmanjša in največja mera kazni, na katero naj sodišče obsodi krivca, mora sodišče med eno in drugo mero obsoditi krivca na toliko, kolikor spozna, da zasluži po velikosti krivde.

Če je za dejanje v zakonu navedena samo največja mera one kazni, na katero naj se krivec obsodi, obsodi sodišče krivca med to največjo mero in ono, od katere po zakonu ni manjše v tej vrsti kazni, na toliko, kolikor spozna, da zasluži po velikosti krivde.

Če pa je v zakonu za dejanje določena samo najmanjša mera kazni, na katero se mora krivec obsoditi, obsodi sodišče krivca od te najmanjše mere navzgor od one, ki je po zakonu največja za isto dejanje, na toliko, kolikor spozna, da zasluži po velikosti krivde.

Drugo poglavje.

O poizkusu.

§ 41. Za poizkus hudodelstva in pregreška se smatra, če kdo učini dejanje, s katerim je izvršitev hudodelstva ali pregreška samega započeta, a se

hudodelstvo ali pregrešek ne izvrši zbog česa drugega, kar ni bilo v volji onega, ki ga je začel vršiti.

§ 42. Poizkus hudodelstva se kaznuje vselej, poizkus pregreška pa samo v onih primerih, v katerih zakon to izrečno ukazuje.

Toda ako je poizkus pregreška učinjen s tiskom, se kaznuje v vseh primerih.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 24. oktobra 1870.)

§ 43. Za dejanja, s katerimi se kdo samo pripravlja učiniti hudodelstvo ali pregrešek, a ga še ne započne, se ne kaznuje, razen če zakon tudi za ta dejanja sama določa kazni.

§ 44. Ko sodišče določa velikost kazni za poizkušeno hudodelstvo, se ozira na to, kako daleč je dejanje, s katerim se je hudodelstvo započelo, od njegovega zvršetka, in po tem sme seči do četrte one kazni, ki bi jo krivec zaslužil po zakonu, ko bi bil hudodelstvo popolnoma izvršil.

Ako se pa ob taki presoji kdaj spozna, da bi bila tudi po zakonu najmanjša mera robije ali zatočenja za krivca prestroga, ga obsodi sodišče namesto na robijo ali na zatočenje na zapor, toda tedaj zapor ne sme trajati manj nego devet mesecev.

Za ono hudodelstvo, za katero predpisuje zakon smrt, ako bi bilo izvršeno, se krivec vselej, ako ostane hudodelstvo samo pri poizkusu, kaznuje z robijo ali z zatočenjem od desetih do dvajsetih let.

§ 45. Poizkus pregreška se kaznuje z zaporom največ do štirih mesecev.

Tretje poglavje.

O deležnikih.

§ 46. Deležnik pri hudodelstvu ali pregrešku je:

1. kdor z darilom, obljubo, pretnjo, zlorabo oblasti ali svojega ugleda, s prevaro ali drugače izpodbode, nagovori ali navede koga, da učini hudodelstvo ali pregrešek;

2. kdor nauči krivca, kako naj učini hudodelstvo ali pregrešek, kdor nabavi krivcu orožje, orodje ali kaj drugega, kar je služilo za izvršitev zločina, vedoč, da se bo uporabilo za to, in kdor je krivcu vedoma pomagal pri onem, s čimer je bil zločin pripravljen, olajšan ali izvršen.

§ 47. Deležnik pri hudodelstvu ali izvršenem pregrešku kakor tudi pri kaznivem poizkusu se kaznuje prav tako, kakor bi se kaznoval, da ga je učinil sam.

Če pa predpisuje zakon za hudodelstvo smrt, a se dokaže, da dejanja deležnikova, navedena v § 46. pod 2.), niso bila taka, da bi se brez njih ne bilo učinilo hudodelstvo, se deležnik namesto s smrtjo kaznuje z robijo, če pa so tudi še zljajšujoče okoliščine, z zaporom od dveh do desetih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 47. a. Kdor z besedo na javnih krajih ali na javnih zborih ali s pismenimi sestavki ali liki ali drugimi obrabi ali znaki, ki se prodajajo, razdajajo ali javno razstavljajo in prikrivajo, pozivlje, ščiva, nagovarja ali poizkuša navesti na hudodelstvo ali na pregrešek, naj se kaznuje, ako ni bilo nobene posledice, z zaporom do leta dni ali v denarju do 80 talerjev, kolikor ne bi bilo pri posameznih hudodelstvih določeno drugače.

(Izpremembe in dopolnitve, učinjene z zakonom z dne 17. junija 1861. in z dne 11. decembra 1873.)

§ 48. Deležnik se ne kaznuje:

1. če oblastvu pravočasno prijavi hudodelstvo ali pregrešek, ki se hoče učiniti, tako da bi oblastvo moglo zaprečiti njegovo izvršitev;

2. če sam učini, da se hudodelstvo ali pregrešek ne izvrši.

§ 49. Kdor bi krivca potem, ko je učinil hudodelstvo ali pregrešek, podpiral, da ga ne doseže kazen, ki mu jo predpisuje zakon, ali da mu zavaruje korist, do katere je prišel s hudodelstvom ali pregreškom, a bi se bil dogovoril z njim o tem, preden je storil oni zločin, se kaznuje po § 47.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 50. Kdor bi krivcu potem, ko je učinil hudodelstvo ali pregrešek, pomagal, da ga ne doseže kazen, ki mu jo predpisuje zakon za to dejanje, ali da mu obvaruje korist, do katere je prišel s tem zločinom, ne da bi se bil z njim prej dogovoril o tem, nego bi celo zvedel za hudodelstvo ali pregrešek šele potem, ko sta se hudodelstvo ali pregrešek učinila, ta naj se kaznuje v denarju do dvesto talerjev ali z zaporom največ do enega leta.

Toda oni, ki bi pomagal krivcu samo zato, da ga obvaruje kazni, se nikakor ne kaznuje: če je krivcu soroden po krvi v pravi navzgornji ali navzdolnji vrsti do kateregakoli kolena in v stranski vrsti do četrtega kolena (z vštetim četrtem kolenom), ali če

je mož prikrival svojo ženo ali žena prikrivala svojega moža, ali če je mož prikrival sorodnike svoje žene ali žena prikrivala sorodnike svojega moža v pravi navzgornji ali navzdoljni vrsti do kateregakoli kolena in v stranski vrsti do drugega kolena (z vštetim tem kolonom), ali če je prikrivač krivcu ali krivcu njemu krstni boter, ali če je krivcu adoptivni oče ali adoptivna mati, posinovljenec ali pohčerjenka.

§ 51. Kdor zve, da se dela zoper življenje srbskega vladarja ali zoper člane kraljevskega doma ali o izdajstvu države, pa tega ne javi pristojnemu oblastvu, a se v tem to dejanje učini ali samo poizkusi, ta naj se kaznuje z robijo od petih do desetih let. Istotako se oni, ki zve, da se dela zoper življenje koga drugega ali za razbojniško dejanje ali za napravljavanje ponarejenega denarja ali za kakršnokoli drugo hudodelstvo, v katerem bi mogel kdo izgubiti življenje, pa tega ne prijavi pristojnemu oblastvu ali onemu, ki ga more zadeti to zlo, a se hudodelstvo učini ali samo poizkusi, kaznuje z robijo do petih let.

Osebe, v drugem odstavku § 50. oproščene kazni za prikrivanje, se ne kaznujejo tudi tukaj.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 6. oktobra 1899.)

§ 52. Na to, kar enega krivca ali deležnika več obdolžuje ali opravičuje, se ne gleda pri sojenju drugih krivcev ali deležnikov pri istem dejanju, pri katerih tega ni.

Četrto poglavje.

O izključujočih in kazni zmanjšujočih okoliščin.

§ 53. Niti hudodelstva niti pregreška ni tam, kjer je bil oni, ki je učinil kakšno dejanje, ob času, ko ga je učinil, umobolen ali če je bila drugače prosta volja pri njem izključena.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 54. Tudi ni kriv in se ne kaznuje oni, ki kaj učini v pravičnem silobranu.

Pravični silobran se prizna samo, ako se more utemeljeno smatrati po osebi, času, kraju, načinu napada ali po drugih okoliščinah, da je storilec uporabil samo potrebno obrano zato, da odbije protizakonit napad na svoje ali drugega življenje, svobodo in imovino — ali da je samo iz prepasti, strahu ali bojazni prekoračil meje potrebne obrane ter učinil več, nego je bilo treba za obrano.

Taka prekoračitev mej pa se lahko po svojstvu okoliščin kot dejanje, učinjeno iz malomarnosti, kaznuje po §§ 158. in 180.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 54. a. Če je kaznivost dejanja zavisna ali od posebnih svojstev one osebe, ki je dejanje učinila, ali od posebnih svojstev onega, zoper katerega je bilo dejanje učinjeno, ali od posebnih okoliščin, v katerih je bilo dejanje učinjeno, se tako dejanje ne sme šteti v krivico onemu, ki mu ta svojstva ali te okoliščine niso bile znane ob času, ko je bilo dejanje učinjeno.

Če bi se po teh posebnih, storilcu neznanih bivših odnošajih ali okoliščin kaznivost dejanja povečala, se ti odnošaji in te okoliščine pri izrekanju kazni storilcu ne štejejo za obtežujoče.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 55. Otroci, ki nimajo polnih dvanajstih let, se ne sodijo za hudodelstva in pregreške, ki bi jih učinili, nego se oddajajo roditeljem ali varihom, da jih ti kaznujejo.

§ 56. Po § 55. se postopa tudi z nedoraslimi, ki imajo polnih dvanajst let, a še niso izpolnili šestnajstega leta, o katerih bi se pa dokazalo, da so brez razbora učinili hudodelstvo ali pregrešek. Če pa ti tudi učinijo hudodelstvo ali pregrešek brez razbora, toda iz slabe navade, se oddado, kamor se določi, da se poboljšujejo, in na tem poboljševanju smejo ostati največ do svojega osemnajstega leta.

§ 57. Oni, ki imajo polnih dvanajst let, a še niso izpolnili šestnajstega leta in bi se dokazalo, da so učinili hudodelstvo ali pregrešek z razborom, naj se kaznujejo:

1. za učinjeno hudodelstvo, za katero predpisuje zakon smrt ali robijo, z zaporom od enega leta do desetih let;

2. za pregrešek največ s polovico one kazni, na katero bi se obsodili, ako bi bili starejši; toda v tem primeru se jim sme prisoditi tudi manj od onega, kar predpisuje zakon najmanj za dejanje, ki so ga učinili, ako sodišče spozna, da to zaslužijo še zaradi česa drugega. Nikakor pa se ne smejo z razsodbo obsojati na izgubo državljske časti.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 58. Če ima krivec polnih šestnajst let, pa ni izpolnil enindvajsetega leta, se sme obsoditi največ na dve tretjini one kazni, ki jo predpisuje zakon

za učinjeno dejanje; če pa bi zakon za učinjeno dejanje predpisoval smrt, se obsodi na robijo ali na zatočenje od desetih do dvajsetih let.

Nikakor se ne smejo obsojati na izgubo državljske časti, niti se ne sme nanje uporabljati predpis § 18. tega zakonika.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 30. junija 1882. in z dne 13. maja 1902.)

Peto poglavje.

O zlaščujočih in obtežujočih okoliščinah.

§ 59. Za zlaščujoče okoliščine se smatra:

1. če se krivec ni zavedal, koliko zlo utegne nastati iz njegovega dejanja in koliko zlo zadene za to njega samega;

2. če je bil krivec po hudi stiski ali z nagovorom ali prevaro ali zapovedjo ali pretnjo naveden do zločina;

3. če je storil zločin, prevzet od čuvstva človečnosti, ali razdražen po žalitvi ali drugim ravnanju onega, zoper katerega je storil zločin;

4. če je bil krivec pred storjenim zločinom vedno dobrega vedenja ali če se vidi iz njegovega ravnanja pri tem dejanju samem ali tudi po njem, da ni povsem pokvarjen in nevreden človek; zlasti pa

5. če je imel pri zločinu priliko učiniti mnogo večjo škodo, a je sam iz svoje volje ni učinil, ali

6. če se je sam iz svoje volje trudil, da ne bi iz njegovega dejanja nastala še druga zla, ki bi bila mogla nastati, ali da popravi učinjeno škodo;

7. če se sam prijavi sodišču in prizna svojo krivdo, pa bi bil mogel lahko pobegniti ali se skriti, ali če prizna svojo krivdo potem, ko se je pričelo izsledovanje, toda preden se njegovo dejanje dokaže kako drugače.

§ 60. Če se pri hudodelstvu, za katero predpisuje zakon smrt, najdejo zlaščujoče okoliščine, se obsodi krivec namesto na smrt na robijo ali na zatočenje od desetih do dvajsetih let.

§ 61. Če se pri hudodelstvu, za katero predpisuje zakon robijo ali zatočenje, najdejo zlaščujoče okoliščine, se sme robija ali zatočenje znižati do najmanjše mere, to je do dveh let; če bi se pa kdaj našlo, da je tudi to mnogo, sme sodišče namesto robije ali zatočenja obsoditi na zapor, a tedaj zapor ne sme biti krajši od šestih mesecev.

§ 62. Če se pri pregrešku, za katerega predpisuje zakon zapor ali denarno kazen, priznajo zlaščujoče okoliščine, se sme zapor znižati do enega dne, denarna kazen pa do enega talerja.

§ 63. Če se pri pregrešku, ki ga učini uradnik v službeni dolžnosti in za katerega mu zakon predpisuje samo, da se mu odvzame služba, priznajo zlaščujoče okoliščine, obsodi sodišče takega uradnika na zapor od enega do šestih mesecev namesto tega, da bi mu odvzelo službo.

§ 64. Po nedolžnem prestani pripor v času izsledovanja se pri izrekanju razsodbe vpošteva tako-le:

a) Če se okrivljenec med izsledovanjem nezakonito in brez lastne krivde dolgo pridrži v zaporu, se mu ta pripor kot prestana kazen vračuni v razsodbi ter odbije od prisojene mu kazni robije, zatočenja, ako je prisojena kazen daljša, nego znaša pripor.

Če se mora pripor odbiti od robije in od zatočenja, se to zgodi v onem razmerju, kakor je povedano v § 22., da se mora zapor računati proti robiji in proti zatočenju.

b) Če pa bi bila kazen, ki bi jo krivec po zakonu zaslužil za učinjeno dejanje, tako neznatna, da je pretrpel s priporom več, nego bi bil moral pretrpeti, ako bi bil pravočasno obsojen, ga sodišče vendarle obsodi na kazen, zaslužno za učinjeno krivdo, obenem pa sodišče izreče v razsodbi, da se zaradi gorenjih okoliščin izpušča na svobodo.

v) Če bi bil krivec v prej navedenih primerih obsojen na denarno kazen, se ta kazen v razsodbi ali v primeru pod a) zmanjša po razmerju, postavljenem v § 28., ali pa se v primeru pod b) krivec oprosti vsakega plačila.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 65. Za obtežujoče okoliščine in po njih, da je hudodelstvo ali pregrešek toliko večji, je smatrati:

1. čim zreleje je krivec razmišljaj in čim bolj se je pripravljaj na zločin;

2. čim večja škoda je storjena z zločinom;

3. čim večja nevarnost je združena z zločinom in čim manj je bilo moči poskrbeti, da bi se hudodelstvo ali pregrešek ne bil učinil;

4. čim več dolžnosti je pogaženih s hudodelstvom ali pregreškom.

Za posebno obtežujoče okoliščine je smatrati:

5. če je bil krivec že kaznovan za drugo hudodelstvo ali drug pregrešek;

6. če je druge zavedel k hudodelstvu ali pregrešku ali če je bil pri dejanju, ki ga je učinilo več oseb, kolovodja ali izpodbadač.

§ 66. Če se pri hudodelstvu ali pregrešku najdejo zlaščujoče in obtežujoče okoliščine, se je treba ozirati na to, katere izmed obojih prevladujejo, in sodišče kaznuje krivca po tem ali po §§ 60., 61., 62. in 63. mileje ali strože; toda če ga obsodi strože, ne sme sodišče prestopiti največje mere, ki je v zakonu določena za dejanje, za katero obsodi krivca.

§ 67. Okoliščine, ki obtežujejo ali zlaščujejo kazni, ko je hudodelstvo ali pregrešek izvršen, obtežujejo ali zlaščujejo kazni tudi, če je bilo hudodelstvo ali pregrešek samo poizkušen.

Šesto poglavje.

O steku.

§ 68. Če ima eno in isto kaznivo dejanje v sebi znake več hudodelstev ali pregreškov, se kaznuje z največjo kaznijo, ki je v zakonu predpisana za tako dejanje.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 69. Kdor bi z več samostojnimi dejanji učinil več hudodelstev ali pregreškov in se za ta dejanja sodi obenem, se obsodi na vse, kar predpisuje zakon za vsako dejanje. Če pa predpisuje zakon robijo, zatočenje in zapor, sme sodišče, ako se steče več takih kazni, krivcu kazen znižati do one mere, ki je z zakonom določena za najtežje njegovih hudodelstev ali za najtežjega njegovih pregreškov, za katere se obsoja.

Pravilo združevanja kazni po prejšnjem določilo se omejuje s tem-le:

a) Če krivcu za dejanja, ki se mu steko, zakon za vsako predpisuje eno kazen in bi bila to ali robija ali zatočenje ali zapor, se ne more za vse obenem obsoditi na več nego dvajset let robije ali zatočenja in ne na več nego deset let zopora.

b) Če zakon za dejanja, ki se steko, ne predpisuje ene kazni, nego za ena eno, a za druga drugo, je vse te kazni, izpreminjaje lažje v težje, združiti v ono, ki je najtežja, tako zapor v zatočenje, zatočenje pa v robijo (razen če se po § 24. robija niti ne sme prisoditi) po meri, postavljeni v §§ 22. in 24.; vendar ne smeta tudi takrat robija in zatočenje trajati dalje nego dvajset let.

v) Ako se uradniku steko pregreški v službeni dolžnosti, a mu za vsako zakon predpisuje samo, da se mu odvzame služba, se tak uradnik poleg izgube službe more obsoditi tudi na zapor. Če se uradniku pregreški, za katere po zakonu izgubi službo, steko s hudodelstvom, se obsodi na ono kazen, ki mu jo zakon predpisuje za hudodelstvo, pregrešek pa se smatra za obtežujočo okolnost. Istotako se smatrajo uradniku za obtežujočo okolnost pregreški, za katere po zakonu izgubi samo službo, če se steko s pregreški, za katere mu zakon predpisuje tudi izgubo državljske časti. Če pa se uradniku pregreški, za katere po zakonu izgubi samo službo, steko s pregreški, za katere mu zakon predpisuje druge kazni, se obsodi tudi na te kazni in da se mu odvzame služba.

g) Če se steko pregreški, ki za vsakega izmed njili zakon predpisuje denarno kazen, se krivec obsodi, da plača za vsakega: če pa se taki pregreški steko s pregreški ali hudodelstvi, za katere predpisuje zakon druge kazni, se obsodi na denarno kazen in na one druge kazni.

d) (ukinjen z zakonom z dne 11. decembra 1873.)

e) Komur se steče več hudodelstev ali hudodelstev in pregreškov, a se za eno hudodelstvo obsodi na smrt, temu odpadejo kazni za druga dejanja; samo da se mu smejo še odvzeti stvari, navedene v § 35., ako jih je kaj.

Če pridejo tatvine, prevare in utaje, ki bi same zase tvorile prestopke (§ 391.), v stiku s hudodelstvi ali pregreški pred sodišče, sodi sodišče o njih po tem paragrafu.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861., z dne 20. marca 1863. in z dne 15. junija 1863.)

§ 70. Če sklene kdo učiniti hudodelstva in pregreške ene in iste vrste, a potem učini tudi več hudodelstev ali pregreškov iste vrste, ki se skupaj pojavljajo samo kot izvršitev onega naprej storjenega sklepa; istotako če kdo na več načinov prestopi eden in isti predpis zakona z dejanji, ki se morajo skupaj

smatrati za posledico enega in istega dejanja, učinjenega iz malomarnosti (brezbriznosti), se morajo taka dejanja kaznovati kot sestavni deli in po tem kot eno (nadaljevano) hudodelstvo ali kot en (nadaljevan) pregrešek; pri tem se nadaljevanje in številno dejanj smatra za obtežujočo okolnost.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 21. junija 1861.)

§ 70. a. Če bi se zvedelo, da je krivec, ki je bil obsojen za eno hudodelstvo ali en pregrešek, pred razsodbo učinil še drugo hudodelstvo ali drug pregrešek, se za to hudodelstvo ali ta pregrešek, ki se je zvedel pozneje, vnovič sodi in kaznuje samo, če je večji od onega, za katerega je bil obsojen; o povračilu učinjene škode pa se mora soditi v vsakem primeru.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

Sedmo poglavje.

O povratu.

§ 71. Kdor je bil enkrat obsojen za hudodelstvo ali pregrešek, izvršen ali samo poizkušen, pa zopet učini ali poizkusi učiniti hudodelstvo ali pregrešek, ki je z onim iste vrste, ta je v povratu ter se kaznuje strože, nego če bi bil to učinil prvič, in po tem ga sme sodišče obsoditi ne samo na najvišje, kar mu zakon predpisuje za njegovo dejanje, nego mu sme to kazni povečati še za eno njeno polovico; n. pr. če predpisuje zakon za učinjeno dejanje robije deset let, se sme obsoditi na robijo do petnajstih let, vendar se tudi tedaj ne sme obsoditi na robijo ali na zatočenje nad dvajset let; zapora se mu sme prisoditi več nego pet, toda ne več nego deset let.

§ 72. Za zločine iste vrste po § 71. se smatrajo oni, ki so se storili iz enakih nagibov; zlasti pa so iste vrste ta-le hudodelstva ali ti-le pregreški;

- a) vsi, ki izvirajo iz koristoljubja;
- b) vsi, ki se učinjajo zaradi sramotne telesne naslade;
- v) vse iz zlobe ali osvete preudarjene poškodbe tuje imetje.

§ 73. Dejanja, učinjena iz nemarnosti in nepazljivosti, se nikoli ne kaznujejo kot povrat, najsi se ponavljajo kolikorkratkoli.

Istotako se ne smatra in ne kaznuje za povrat dejanje, če ga krivec učini čez deset let, odkar je prebil ali plačal v denarju ali mu je bila odpuščena kazni, na katero je bil obsojen za prejšnji zločin iste vrste.

Osmo poglavje.

O zastaranju.

§ 74. Hudodelstvo in pregrešek se ne preiskujeta sodno in krivec se ne kaznuje, če sta zastarana.

Hudodelstvo, za katero predpisuje zakon smrt, zastara, ko mine po njem trideset let.

Hudodelstvo, za katero predpisuje zakon robijo ali zatočenje nad deset let, zastara, ko mine po njem dvajset let.

Vsako drugo hudodelstvo zastara, ko mine po njem deset let.

Pregreški, za katere predpisuje zakon zapor do enega leta ali denarno kazni do tristo talerjev, zastarajo čez tri leta. Vsi drugi pregreški zastarajo čez pet let.

(Izpremembe in dopolnitve, izvršene z zakonom z dne 17. junija 1861. in z dne 11. decembra 1873.)

§ 75. Hudodelstvo ali pregrešek zastareva od dne, ko se učini, in po tem, če je hudodelstvo ali pregrešek samo poizkušen, zastareva od dne, ko je bilo učinjeno poslednje dejanje, s katerim se je hudodelstvo ali pregrešek poizkusil, smatra pa se za zastarano, ko nastopi poslednji dan dobe, določene za zastaranje.

Nadaljevana hudodelstva ali nadaljevani pregreški, t. j. oni, ki se nadaljujejo v več dejanjih, zastarevajo od dne, ko se učini poslednje dejanje, hudodelstva pa, ki trajajo neprestano, od dne, ko prestanejo.

§ 76. Dejanja, ki se morajo po tem zakoniku preiskovati in kaznovati samo na tožbo posameznih oseb, katerih se tičejo, zastarajo, ko mine deset let, ako so hudodelstva, ako pa so pregreški, v dobi, določeni v poslednji točki § 74. Toda zastarana so vedno tudi, preden mine ta doba, ako ne toži oni, ki se ga tičejo, v letu dni od dne, ko zve za hudodelstvo ali za pregrešek in za krivca.

Če je več posameznikov, ki smejo tako tožiti krivca, pa ga kdo izmed njih ne toži v letu dni, ko zve za njemu storjeni zločin in za krivca, s tem hudodelstvo ali pregrešek ne zastara tudi za druge, ki jim ni še minilo leto dni, odkar so zvedeli zanj in za krivca.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 77. Zastaranje se prekine, če za hudodelstvo ali pregrešek policijsko oblastvo ali posameznik, ki se ga tiče, krivca toži sodišču ali kadarkoli za isto hudodelstvo ali isti pregrešek sodišče ali policijsko oblastvo, ki preiskuje, nastopi zoper krivca z dejanjem, ki bi šlo na to, da se ali začne ali nadaljuje ali dovrši preiskovanje ali da se prime in zapre krivec, ako se to zgodi, preden mine doba, ki je po §§ 74. in 76. določena za zastaranje.

Če se samo javi, da se je hudodelstvo ali pregrešek učinil, pa ne se pove tudi krivec, se zastaranje ne prekine.

Ne gleda se na to, za koga in v koliko je pristojno oblastvo, ki je vršilo to, kar je spredaj povedano v tem paragrafu, samo da je vobče njegov posel soditi in preiskovati hudodelstva in pregreške.

§ 78. Če se zastaranje po § 77. prekine, se prične zopet iznova od dne, ko dospe tožba, a se nič ne ukrene o njej, ali od dne, ko je prekinjeno poslednje dejanje, ki ga zaradi preiskovanja in sojenja učini sodišče ali oblastvo, ki preiskuje.

§ 79. Če zastara razsodba, s katero je bil kdo obsojen za hudodelstvo ali pregrešek, se ne izvrši; zastara pa čez toliko časa, čez kolikor bi zastaralo tudi samo hudodelstvo ali pregrešek, zaradi katerega je krivec obsojen, od dne, ko postane razsodba izvršna, ali če po tem krivec pobegne iz rok oblastva, od dne, ko pobegne.

§ 80. Zastaranje razsodbe se prekine:

- a) če se krivec prime za to, da se mu izvrši razsodba;
- b) če učini krivec med tem drugo hudodelstvo ali drug pregrešek. Če pa to novo hudodelstvo ali ta novi pregrešek zastara, se smatra, da one prekinitve sploh ni bilo.

§ 81. Pravica, po kateri sme kdo zahtevati povračilo za škodo, ki se mu je učinila s hudodelstvom ali pregreškom, in pravica, po kateri sme kdo zahtevati svojo stvar, brez katere je ostal po hudodelstvu ali pregrešku koga drugega, zastara v dobi, določeni v državljskem zakoniku.

§ 82. S tem zakonikom se ukinja v državljskem zakoniku § 940., kjer je bilo določeno, kdaj zastara pravica, da sme človek tožiti, če ga kdo osramoti.

II.

V navedenih (I.) zakonitih določilih naj se izvrše te-le izpremembe:

V §§ 4., 6., 7. in 8. se beseda: «Srbini» nadomešča z besedo: «državljan».

V §§ 5., 6. in 7. se beseda: «Srbiji» nadomešča z besedami: «kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev».

V § 7. se besede: «zoper srbsko oblastvo in zoper Srbina» nadomeščajo z besedami: «zoper oblastvo ali zoper državljana kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev», besedi: «srbskih zakonih» pa se nadomeščata z besedami: «zakonih svoje zemlje».

V § 8. se besedi: «srbskih zakonih» nadomeščata z besedami: «zakonih svoje zemlje», besede: «v kateri se je dejanje učinilo, tega dejanja sploh ne kaznoval ali če bi bil milejši od srbskega, sodi tudi srbsko oblastvo po njem» pa se nadomeščajo z besedami: «v kateri se je dejanje učinilo, tega dejanja sploh ne kaznoval ali bi bil milejši od zakona njegove države, sodi po tem zakonu v njegovi zemlji».

V §§ 4. in 9. se beseda: «srbski» nadomešča z besedami: «kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev».

III.

Če bi katero izmed določil §§ 1. do 82. «Kriminalnega (kazenskega) zakonika za kraljevino Srbijo» nasprotovalo določilom drugih kazenskih zakonikov, ki veljajo v posameznih pokrajinah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se mora uporabiti oni zakon, ki je milejši.

IV.

Objavljajo se določila IX. in X. poglavja «Kriminalnega (kazenskega) zakonika za kraljevino Srbijo», ki se glase:

Deveto poglavje.

O hudodelstvih in pregreških zoper domovino, vladarja in ustavo.

§ 83. Srbini, ki stopi v zvezo s tujo vlado, da jo napelje na vojno zoper Srbijo, naj se kaznuje kot izdajnik domovine z robijo od desetih do dvajsetih let.

Ako je vsled tega res prišlo do vojne zoper Srbijo, naj se kaznuje z dvajsetimi leti robije.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861. in 13. maja 1902.)

§ 84. Srbini, ki v času vojne zoper Srbijo sprejme službo v sovražni vojski ter se bori zoper Srbijo ali njene zaveznike, naj se kaznuje kot izdajnik z dvajsetimi leti robije.

Srbini, ki je bil že prej v tuji vojni službi, pa še dalje ostane v tej službi, ko se je začela vojna zoper Srbijo, ter se bori zoper Srbijo ali njene zaveznike, naj se kaznuje z robijo od treh do desetih let.

Pri zlaščujočih okolnostih je v drugem primeru kazni namesto robije zapor od treh do desetih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 85. Srbini, ki med vojno zoper Srbijo vedoma pomaga sovražni moči ali prizadene škodo srbski vojski ali vojski njenih zaveznikov, naj se kaznuje z robijo do dvajsetih let.

V nastopnih primerih naj se kaznuje storilec z dvajsetimi leti robije:

- a) če kaj učini, da pridejo trdnjave, soteske, zastraženi kraji ali druge utrjene ali obrambne točke, srbska ali zavezniška vojska ali pozamezni častniki ali vojaki v roke sovražniku;
- b) če kaj učini, da pridejo vojne ladje, blagajne, orožarne, skladišča ali drugo pripravljeno orožje, municija in druge vojne potrebščine v sovražne roke, ali če jih uniči ali napravi neuporabne;
- v) če sovražniku dovede ljudi ali zapelje vojake srbske ali srbskih zaveznikov, da preidejo k sovražniku;
- g) če priobči načrte vojnih operacij, načrte trdnjav ali utrjenih krajev sovražniku;
- d) če voluni za sovražnika ali če sovražnikove volune (špione) sprejme, prikrije ali jim pomaga ali
- e) če provzroči punt med srbskimi ali zavezniškimi vojaki.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861., 6. oktobra 1899. in 13. maja 1902.)

§ 85. a. Kdor se v času miru, vojne nevarnosti ali mobilizacije brez pravice seznanja s črteži, opisi ali drugimi izvestji o vojnih trdnjavah ali utrdbah ali o načrtih vojnih operacij in kretanju vojnih čet ali vobče o predmetih in ukrepih, ki se nanašajo na vojno ali vojaško obrano države in naj v interesu države ostanejo tajni (voluni), ali si pribavi take črteže, opise ali druga izvestja, se kaznuje z robijo do desetih let.

Kdor to stori v mirni dobi z namenom, da o tem obvesti tujo državo ali njene agente, se kaznuje z robijo do dvajsetih let, a kdor o tem med vojno obvesti sovražno ali tujo državo ali njene agente, se kaznuje s smrtjo.

S smrtno kaznijo se kaznujejo tudi storilci dejanj po § 85. kazenskega zakonika.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. decembra 1910.)

§ 85. b. Kdor v času vojne, vojne nevarnosti ali mobilizacije objavi načrte vojnih operacij, trdnjav ali utrjenih krajev ali kretanje čet ali vobče ukrepe, ki se nanašajo na vojno ali na vojaško obrano države in naj v interesu države ostanejo tajni, se kaznuje z robijo do dvajsetih let.

Kdor učini to v mirnem času, se kaznuje z zaporom od petih do desetih let.

§ 85. v. Kdor ima pismonosne golobe ali kaj započne, da bi obvestil tujo državo ali njene agente o vojaški obrani države, se kaznuje z zaporom; ako pa je to učinil v času vojne, se kaznuje z robijo do petih let.

Kdor ujame takega goloba, pa ga ne izroči občinskemu, policijskemu ali vojaškemu oblastvu, ali kdor zve za to početje, pa o tem ne obvesti policijskega oblastva, se kaznuje z zaporom do leta dni.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. decembra 1910.)

§ 86. Z robijo od petih do dvajsetih let se kaznuje, kdor namenoma:

- a) izda ali priobči tajnosti države ali take listine in taka izvestja o predmetih, o katerih ve, da zahteva interes države, da ostanejo tajne, tuji vladi, ali njenim agentom ali jih objavi;
- b) izda ali priobči tuji vladi ali njenim agentom načrte vojnih operacij, trdnjav ali utrjenih krajev ali izvestja o kretanju čet ali vobče o predmetih in ukrepih, ki se nanašajo na vojno ali vojaško obrano države, o katerih ve, da zahteva interes države, da ostanejo tajni;
- v) na škodo Srbije uniči, prenaredi ali prikrije listine ali vobče dokaže o odnošajih Srbije proti tuji državi ali to vobče učini z listinami o državnih tajnostih;
- g) vrši poverjeni mu državni posel s tujo vlado na škodo Srbije.

Ako je to učinjeno iz nemarnosti, naj se kaznuje storilec z zaporom.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. decembra 1910.)

§ 87. Za početje, ki gre na to:

a) da se vladajoči kralj ali prestolonaslednik ubije, zapre ali da se izroči sovražniku v roke ali napravi za vladanje nesposobnega ali da se na kakršenkoli način odpravi iz države;

b) da se katerikoli član kraljevskega doma ubije, da se mu odvzame svoboda ali da se prežene iz države ali se izroči sovražniku v roke:

naj se krivec kot izdajnik kaznuje s smrtjo.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861., 6. oktobra 1899. in 13. maja 1902.)

§ 87. a. Za početje, ki gre na to:

a) da se zakoniti red nasledstva ali državna ustava nasilno premeni ali vladar ovira v izvrševanju ustavnih pravic;

b) da se srbsko ozemlje ali njega del spoji s tujo državo ali del odtrga od celote:

naj se krivec kot izdajnik kaznuje z robijo od petnajstih do dvajsetih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 13. maja 1902.)

§ 87. b. Početja, označena v predhodnih §§ 87. in 87. a., se smatrajo za izvršena, čim so započeta dejanja, s katerimi naj se zločinska namera neposredno izvrši.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 13. maja 1902.)

§ 88. Ako je dvoje ali več oseb dogovorilo izvršitev izdajniškega početja (§ 87.), a še niso započele dejanj, navedenih v poslednji točki predidodega paragrafa, se te osebe kaznujejo z robijo od petih do dvajsetih let.

Pri zljajšujočih okoliščinah naj se kaznujejo z zaporom od treh do petih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 89. Po predidodečem § 88. se kaznuje tudi oni, ki bi za pripravljane izdajniškega početja ali stopil v dotiko s tujo vlado ali bi zlorabil oblast, ki mu jo je poverila država, ali v to svrhu nabiral ljudi ali jih vezhal v orožju.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 90. Kdor javno, z besedami, tiskanim ali netiskanim spisom pozivlje na dejanja, ki naj se po poslednji točki § 87. kaznujejo kot izdajniška početja, naj se kaznuje, ako je ostalo to brez posledic, z robijo do desetih let.

Vsako drugo dejanje, s katerim se pripravlja izdajniško početje, se kaznuje z robijo do petih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861. in 6. oktobra 1899.)

§ 91. Srbin, ki toži Srbina pri tujem oblastvu namesto pri svojem oblastvu in ve, da je le-to pristojno, naj se kaznuje v denarju do 300 talerjev. A Srbin, ki zoper svoje državno oblastvo ali zoper zakone ali sodbe, izrečene po državnih sodiščih, išče pri inozemcih zaščite ali pomoči, naj se zaradi tega dejanja samega kaznuje v denarju od tristo do tisoč talerjev ali z zaporom od enega do petih let.

§ 91. a. Kdor z dejanjem učini nasilje osebi vladajočega kralja, naj se kaznuje s smrtjo.

Pri zljajšujočih okoliščinah se kaznuje z robijo do dvajsetih let.

Kdor to učini zoper kraljico, prestolonaslednika (ali) kraljeve roditelje, zoper oba ali zoper posameznega in vobče zoper prednike in potomce vladajočega kralja v ravni vrsti, naj se kaznuje z robijo od treh do desetih let, pri zljajšujočih okoliščinah pa z zaporom od enega do petih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861., 27. aprila 1895. in 6. oktobra 1899.)

§ 91. b. Kdor z besedami, tiskanim ali netiskanim spisom, liki ali kakršnimikoli predstavljanji ali znaki žali vladajočega kralja ali sicer počne ali govori karkoli, iz česar se utegne poroditi nanj mrznja ali s čimer se more izpostaviti posmehu ali preziranju, naj se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

Kdor učini to zoper kraljico, prestolonaslednika (ali) kraljeve roditelje, zoper oba ali zoper posameznega, in vobče zoper prednike in potomce vladajočega kralja v ravni vrsti, naj se kaznuje z zaporom od enega meseca do dveh let.

Ako je to učinjeno zoper namestnike kraljevega dostojanstva, bodisi zoper vse ali zoper posameznega od njih, naj se kaznuje krivec z zaporom od enega meseca do dveh let.

Zalitve, navedene v tem paragrafu, se sodno zasledujejo in kaznujejo samo po odobrilu ali po naročilu ministra za notranje zadeve.

Namesto s kaznimi, ki jih predpisuje ta zakon, naj se kaznuje krivec za žalitev vladajočega kralja z zaporom od treh do desetih let, za žalitev kraljice, prestolonaslednika in kraljevih roditeljev kakor tudi prednikov in potomcev vladajočega kralja v ravni vrsti z zaporom od enega do petih let.

Te kazni se v nobenem primeru ne morejo znižati pod najmanjšo mero.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861., 24. oktobra 1870., 27. aprila 1895. in 6. oktobra 1899.)

§ 91. v. Kdor z besedami, tiskanimi ali netiskanimi spisi napada ali izpostavlja posmehu ali preziranju ustavna prava vladajočega kralja, zakoniti red prestolnega nasledstva ali obstoječo obliko vladavine, naj se kaznuje z zaporom od treh do desetih let.

Kdor na isti način napada ali izpostavlja posmehu ali preziranju pravne ustanove: rodbino (familijo), zakon ali svojino, naj se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 24. oktobra 1870., 27. aprila 1895. in 6. oktobra 1899.)

§ 91. g. (Dodan z zakonom o izpremembah in dopolnitvah z dne 6. oktobra 1899., a ukinjen z zakonom o izpremembah in dopolnitvah z dne 17. januarja 1904.)

Deseto poglavje.

O hudodelstvih in pregreških zoper zakon, oblastvo in javni red.

§ 92. Kdor javno pozivlje ali draži na nepokornost zoper zakone, uredbe ali zakonite naredbe oblastev ali kdor dejanja, ki so po zakonu označena za hudodelstva ali pregreške, javno opravičuje in hvali, naj se kaznuje v denarju do tritisoč dinarjev ali z zaporom od enega do petih let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861. in 6. oktobra 1899.)

§ 93. Kdor uradnika ali državnega ali občinskega zvančnika ali oblastvenega ali občinskega uslužbenca, ki je odrejen ali poklican, da izvrši zakone ali razsodbe ali rešitve ali odredbe sodišč ali zakonite odredbe policijskih ali drugih državnih oblastev, dejanski napade pri službenem poslu ali se mu zoperstavi s pretnjo ali silo, naj se kaznuje z zaporom od dveh mesecev do dveh let.

Ista kazen je določena, ako je ta pregrešek učinjen zoper ljudi, ki so pozvani uradniku ali uslužbencu na pomoč ali so odrejeni ali pozvani, da kot izvedenci ali priče prisostvujejo kakemu poslu.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861. in 6. oktobra 1899.)

§ 94. Kdor oblastvo ali uradnika prinudi s silo ali s pretnjo, da izvrši uraden posel ali da ga ne izvrši, naj se kaznuje z zaporom od treh mesecev do štirih let.

Tudi poizkus se tu kaznuje.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 95. Ako se skupi več ljudi in ako skupno učini pregrešek, ki je naveden v §§ 93. in 94., naj se kaznujejo z zaporom do petih let; oni udeleženci pa, ki bi z osebami, omenjenimi v navedenih paragrafi, hoteli grdo ravnati, se morejo kaznovati tudi z robijo do petih let, ako ne bi bilo to grdo ravnanje huje kaznivo dejanje.

Ako se taka skupina, preden je njeno postopanje proizvedlo kako dejanje, prostovoljno ali zgolj na opomin oblastva razide ali pomiri in pride v red, naj se kaznujejo samo kolovodje z zaporom do dveh let, pri čemer naj se uvažuje za zljajšujočo okolnost, če je kateri od njih tudi sam pomagal, da se ljudje pomirijo.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 96. Ako se jih pri gradbi potov ali vobče pri opravljanju državnih ali občinskih poslov več skupi ter skupno preneha z delom, bodisi da odidejo domov ali da ostanejo tamkaj, pa nikakor nečejo delati ali nečejo delati tako in tam, kakor in kjer jim oblastvo zaukaže, in ostanejo pri tej svoji neposlušnosti tudi po opominu svojega oblastva, naj se kaznujejo kolovodje z zaporom od treh do šestih mesecev, a drugi od enega do treh mesecev.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 97. Kdor vojaka ali državljana, ko ga zakon pozivlje pod zastavo, nagovarja, naj ne sluša poziva ali naj odreče pokornost zapovednikom, naj se kaznuje z zaporom do leta dni.

A kdor srbskega vojaka zavede, da pobegne (dezertira) iz vojništva ali mu nalašč pomaga pri begu, istotako, kdor Srbina zablja v tujo vojaško službo

ali dovaja onim, ki zablajo ljudi za tuje vojništvo, naj se kaznuje z zaporom od treh mesecev do treh let.

Tudi poizkus se tu kaznuje.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 98. Kdor namenoma osvobodil osebo, ki je v zaporu ali zavarovalnem priporu, istotako, kdor osebo, ki je izročena uradniku, uslužbencu ali komu drugemu, da jo nadzira ali da jo čuva kot straža ali da jo kot straža kam vodi ali spremlja, namenoma iztrga in osvobodil iz njega nadzorstva in oblasti, naj se kaznuje z zaporom od enega meseca do dveh let; ako je pa tako osebo iztrgal in osvobodil siloma, z robijo do petih let.

Tudi poizkus se tu kaznuje.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 98. a. Z zaporom od enega meseca do dveh let naj se kaznuje, kdor pobeglega obsojenca ali osumljenca, pobeglega iz stražinega spremstva ali iz policijskega ali sodnega pripora, sprejme pri sebi in skriva pred oblastvom ali mu pomaga s čimerkoli in v čimerkoli, da ne pride oblastvu v roke.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 15. junija 1863.)

§ 99. Kdor jetnika, ki mu je izročen, da ga kot straža čuva ali spremlja, nalašč izpusti ali ga s čimerkoli podpira, da pobegne, naj se kaznuje z zaporom od enega meseca do treh let. Ako je jetnik pobegnil zbog same brezbriznosti (malomarnosti) stražarje osebe, se ta kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 100. Če se jetniki v kazenskem zavodu ali sicer v zaporu ali na delu izvun kazenskega zavoda skupijo ter nasilno uidejo iz zapora ali se drugače zoperstavijo svojim nadzirateljem ali čuvanjem ali če jih prisilijo ali poizkušajo prisiliti, da nekaj učinijo ali da nekaj ne učinijo, naj se kaznujejo z zaporom do treh let.

Oni udeleženci pa, ki bi celo učinili nasilje zoper osebe ali bi nasilno prodrli iz zapora ali vobče iz zgradbe, v kateri so zaprti, naj se kaznujejo z robijo do štirih let — kolikor ne bi dejanje prešlo v višjo stopnjo kaznivih dejanj — in povrniti morajo učinjeno škodo.

Ako bi samo eden jetnik učinil navedene protizakonitosti, naj se kaznuje za dejanja, omenjena v prvi točki, z zaporom do dveh let, a za dejanja, omenjena v drugi točki, z robijo do treh let.

Te kazni se izrekajo poleg kazni, izrečenih za dejanja, zaradi katerih je krivec v zaporu, in naj se izvrše potem, ko je izvršena ali odpuščena kazen za dejanje, zaradi katerega je v zaporu.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 101. Kdor nepooblaščen zbira oborožene skupine ljudi ali jim zapoveduje ali ljudi, o katerih ve, da so zbrani na nedovoljen način, ali vobče ljudi oborožuje ali preskrbuje z vojnimi potrebščinami, ne da bi imel za to dovolilo od oblastva, naj se kaznuje z zaporom do dveh let; oni pa, ki se udeležujejo take oborožene skupine, z zaporom do leta dni.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 102. Udeležnik društva, ki državni vladi prikriva svoj obstoj, svoj namen ali svoj ustroj ali ima za namen in nalogo, da bi z nezakonitimi sredstvi ovrhlo, onemogočevalo in razveljavljalo kakršnekoli upravne ukrepe državne vlade kakor tudi izvrševanje zakonov, naj se kaznuje z zaporom do dveh let, a kolovodje z zaporom od šestih mesecev do treh let.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 103. Kdor z javnimi trditvami izmišljenih ali popačenih stvari ali z javnim zaničevanjem in zasmejanjem državnih uredb ali zakonitih naredb oblastev ali posameznih uradnikov le-te izpostavlja mrznji in preziranju ali izpodbija njih veljavo ali sicer zbuja nezaupnost proti navedenim uredbam in naredbam, istotako, kdor javno en sloj prebivalstva draži zoper drugega na mrznjo in preziranje, naj se kaznuje v denarju od dvesto do tritisoč dinarjev ali z zaporom od treh mesecev do treh let.

Vendar javno ustno ali pismeno grajanje nedostatkov in pogrškov kakega zakona, kake uredbe ali naredbe ali razsodb ali sodnih rešitev kakor tudi njih znanstveno pretresanje in kritiziranje ni kaznivo, če oblika izražanja ne kaže žaljivega namena.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861. in 6. oktobra 1899.)

§ 104. Kdor z besedami, tiskanim ali netiskanim spisom, likom ali kakršnimikoli drugim predstavljanjem ali z znaki razžali oblastvo ali politično telo ali uradnika ali državnega zvančnika ali porotnika ali razsodnika, pričo ali izvedenca ali javnega usluž-

benca o priliki službenega posla ali tudi izvan kraja oblastva, vsekakor pa v pogledu službenega posla ali v pogledu službenega posla vobče, naj se kaznuje z zaporom od meseca dni do dveh let. Istotako naj se kaznuje tudi, kdor to stori zoper narodno skupščino ali posamezne njene člane ali zoper volilno skupščino ali volilni odbor ali posamezne njegove odbornike.

Ako bi obsezala razžalitev obrekovanje, se more kaznovati z zaporom do treh let.

V vseh tu omenjenih primerih razžalitve javnih oblastev, političnih teles ali navedenih oseb more policijsko oblastvo samo tudi brez razžaljenčeve tožbe izročiti krivce sodišču na sojenje.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861., 24. oktobra 1870., 23. oktobra 1871., 6. oktobra 1899. in 13. maja 1902.)

§ 104. a. Kdor se izdaja za uradnika ali se loti takih poslov in jih opravlja, za katere je pooblaščen le uradnik po svoji službi, se kaznuje z zaporom od petnajstih dni do enega leta.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 104. b. Kdor neupravičen nosi uradniško uniformo ali druge uradniške znake ali rede in druge častne znake ali si prideva naslove ali dostojanstva ali si prideva in rabi tuje ime, se kaznuje v denarju do petdeset talerjev ali z zaporom do treh mesecev.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 104. v. Kdor uniči ali prikrije spise, uradne zapiski, registre ali druge predmete, ki se hranijo na javnem kraju ali so izročeni zvančniku, da jih hrani, naj se kaznuje z zaporom od enega do osemnajstih mesecev, kolikor ne bi v posameznem primeru dejanje prešlo v višjo stopnjo kaznivih dejanj.

Ako je to učinjeno iz koristoljubja, naj se obsodi tudi na izgubo državljsanske časti.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 104. g. Kdor samolastno in namenoma zlomi, pokvari ali odtrga uradni pečat, ki ga je pritisnilo javno oblastvo, uradnik ali javen uslužbenec, da je stvari zapečatil ali jih označil ali zaplenil, naj se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 104. d. Ako bi uradnik, zvančnik ali uslužbenec pri službenem poslu postopal protizakonito in ne da bi bil zanj pristojen, in nepravilno ter s tem dal povod, da je kdo zakrivil spredaj navedena kazniva dejanja, naj se šteje takšno postopanje uradnikovo ali uslužbenčevo krivcu za zlaščujočo okolnost.

Vendar sme sodišče po okolnostih takšno postopanje uradnikovo ali uslužbenčevo smatrati tudi za opravičujočo okolnost ter obdolženca oprostiti vsake kazni.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861.)

§ 104. e. Kdor je pozvan za pričo, izvedenca ali porotnika, pa navede vzrok oprostive, o katerem se pozneje zve, da je lažniv, se kaznuje z zaporom od osmih dni do dveh mesecev.

Vendar taka obsodba, ki bi bila izrečena zaradi tega, ker je kdo navedel neresničen vzrok oprostive, ne izključuje one obsodbe, po kateri se nad njim zaradi neprihoda izreče denarna kazen.

(Izpremembe in dopolnitve z dne 17. junija 1861. in 13. maja 1902.)

Naš minister za pravosodje naj izvrši ta ukaz.

V Beogradu, dne 16. marca 1921.; št. 12.710.

Minister za pravosodje: **Aleksander s. r.**
M. S. Djuričić s. r.

Predsednik ministrskega sveta,
minister za zunanje zadeve:

Nik. P. Pašić s. r.

Minister priprave za ustavotvorno skupščino in izenačitev zakonov:

M. N. Trifković s. r.

Minister za notranje zadeve
in namestnik ministra za gradbe:

M. Drašković s. r.

Za ministra za promet:

dr. V. Janković s. r.

Minister za prosveto:

Sv. Pribičević s. r.

Minister za pravosodje:

M. S. Djuričić s. r.

Minister za kmetijstvo in vode
in namestnik ministra za verstvo:

dr. V. Janković s. r.

Minister za gozde in rudnike:

dr. H. Krizman s. r.

Minister za vojno in mornarico:

general B. Jovanović s. r.

Minister za pošto in brzojav,
namestnik ministra za narodno zdravje:

dr. S. Miletić s. r.

Minister za trgovino in industrijo:

dr. V. Kukovec s. r.

Minister za agrarno reforme:

Nikola Uzunović s. r.

Minister za socialno politiko
in namestnik ministra za prehrano in ob-
novo dežel:

dr. M. Jovanović s. r.

Minister za finance:

dr. Kosta Kumanudi s. r.

Opomba. Ukaz pod št. 134 izide kot ponatisk v posebni priročni knjižici.

Razglasi deželne vlade za Slovenijo.

Izpremembe v osebju.

Strokovni učitelj Josip Levanič na državni kmetijski šoli v št. Juriju je pomaknjen v X. činovni razred, strokovni učitelj Franc Wernig na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru pa v XI. činovni razred državnih uradnikov.

Dr. Vrtačnik s. r.

Št. 805.

3-2

Razglas.

Z razglasom z dne 11. decembra 1918. (Ur. l. XXII) je odredilo poverjeništvu za kmetijstvo, da so v zmislu § 30. ribarskega zakona za Kranjsko poslji ribarskega okrajnega odbora začasno prešli na Kmetijsko družbo za Slovenijo.

Ta sedaj predlaga, naj se razreši teh poslov. Zato namerja podpisano poverjeništvu v zmislu § 30. ribarskega zakona za Kranjsko poveriti te posle, kolikor se tičejo vodovja na ozemlju bivše Kranjske, in do nove definitivne ureditve po novem ribarskem zakonu odboru novoustanovljenega Slovenskega ribarskega društva v Ljubljani, ki se je že izrekel, da jih je pripravljen prevzeti.

Poverjeništvu za kmetijstvo odreja torej pismeno glasovanje o tem vprašanju, kakor to določa zgoraj navedeni paragraf. Za glasovanje upravičeni so vsi oni, ki so po § 22. ribarskega zakona dolžni plačevati virne takse. Vsakemu samosvojemu, oziroma zakupnemu okraju pristoji en glas; torej ima vsak plačevalec okrajne takse toliko glasov, kolikor ima samosvojih, oziroma zakupnih okrajev.

Glasovnice prejmejo upravičenci po okrajnih političnih oblastvih. Glasovnice naj se primerno izpolnijo, podpisajo ter do dne 31. maja 1921. neposredno pošljejo podpisanemu poverjeništvu. Na ovitek (kuverto) je treba zapisati: «Glasovnica radi poslova ribarskega okrajnega odbora».

Skrutini, na katerega se vabijo upravičenci, bo dne 2. junija t. l. pri podpisanem poverjeništvu v Ljubljani, Poljanska cesta št. 28 (Marijanišče), v knjižnični dvorani (I. nadstropje).

V Ljubljani, dne 11. maja 1921.

Deželna vlada za Slovenijo.

Poverjeništvu za kmetijstvo.

Vodja poverjeništvu: **dr. Vrtačnik s. r.**

Razglasi zdravstvenega odseka za Slovenijo in Istro v Ljubljani.

Izpremembe v osebju.

Z odlokom ministra za narodno zdravje sta imenovana za okrožna zdravnik: dr. Mavricij Matjašič za zdravstveno okrožje v Metliki in dr. Branko Žižek za zdravstveno okrožje v Velenju.

Dr. Mayer s. r.

Št. 5613/21.

Tedenski izkaz o nalezljivih boleznih na ozemlju deželne vlade za Slovenijo.

(Od dne 24. do dne 30. aprila 1921.)

Okraj	Občina	Na novo obolelih				
		Ostalih	Ozdravljenih	Umrlih	Ostali v nadaljnji oskrbi	
Koze (Variola).						
Brežice	Dobje	3			3	
Celje okolica	Trbovlje	1	1		2	
	Dramlje	1		1		
	Ljubno	2	2		3	
	Celje okolica	2		2		
	Kalobje	6		2	4	
	Ponikva	2		2		
	Loka	1			1	
	Sv. Krištof	1	1		2	
	Celje mesto	Celje	3	2	1	
	Kamnik	Gozd	1		1	
Konjice		2		2		
Kozjak		1	3	1	3	
Konjice	Tolsti vrh	2			2	
	Zreče	1		1		
	Ljubljana mesto	Ljubljana	1	1		2
Maribor okolica	Statenbreg	3		3		
	Sv. Ana	2		2		
Slovenjgradec	Skale	2			2	
	Velenje	1	1		2	
	Razbor	1		1		
	Sv. Ilj pri Vel.	1			1	
	Slovenjgradec	1			1	
	Mislinje	1			1	
Trebušni tifuz (Typhus abdominalis).						
Brežice	Blanca	1		1		
Celje okolica	Celje okolica	1	1			
	Celje mesto	Celje	2		2	
Kamnik	Nevlje	1			1	
	Sv. Barbara	1			1	
Kranj	Polhov gradec	1	1		2	
	Ljubljana okolica	Ljubljana	2		2	
Ljubljana mesto	Maribor	1			1	
	Radovljica	Ovsišče	1		1	
Griža (Dysenteria).						
Ljubljana mesto	Ljubljana	1			1	
Škrlatinka (Scarlatina).						
Ljubljana mesto	Ljubljana	2	1		3	
	Ljutomer	Terbovcji	2		2	
Maribor mesto	Okoslavci	8		1	7	
	Maribor	1			1	
Davica (Diphtheria).						
Brežice	Videm	2	1		1	
Celje okolica	Celje okolica	1			1	
	Nova Štifta	1	1			
	Gornji grad	1			1	
	Loka	1			1	
	Ljubljana mesto	Ljubljana	1			1
Novo mesto	Bela cerkev	1	1			
	Ptuj okolica	Markovci	1	1		
Radovljica	Brezovci	1	1			
	Bled	2	2			
Logatec	Rakek	1	2	1	1	
Trahom:						
Kamnik	Kamnik	1			1	
	Logatec	Cerknica	1		1	
Ošpice (Morbilli).						
Brežice	Zabukovje	5	7	1	11	
	Celje okolica	Nova Štifta	10	10		
Kranj	Vransko	10	1	6	5	
	Zgornja Besnica	8	21	6	29	
	Podtabor	6	11		17	
	Potoče	4	2		2	
	Ljubljana mesta	Ljubljana	1			1
	Ljutomer	Cezanjevci	6	3		3
		Bradoslavci	3	3		
	Ljubljana mesta	Stara cesta	6	5		7
		Kamenščak	21	14		1
		Pristava	4	1	2	3
Oven		12	16		28	
Ljutomer		11	6	5	12	
Batinci		5	3	3	8	
Radislavci		10			10	
Golušak		1			1	
Moravec		2			2	
Mala Nedelja		50			50	
Novo mesto	Apače	70			70	
	Ščavnica	10			10	
Ptuj okolica	Račje selo	1	1			
	Mezgovci	2	2			
Radovljica	Sv. Janž na Dravskem polju	1			1	
	Gorje	40	20		20	
Murska Sobota	Lesce	1	3		4	
	Jesenice	56	12	20	3	
	Murska Sobota	2				
Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro v Ljubljani,						
dne 8. maja 1921.						
Za sanitetnega šefa: dr. Mayer s. r.						

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Preds. 511/4/21—1.

3—2

Razpis.

Služba jetniške paznice pri okrožnem sodišču v Mariboru.

Prošnje naj se vložijo do dne

28. maja 1921.

Obširni razpis glej v Uradnem listu 53.

Predsedništvo okrožnega sodišča v Mariboru,
dne 13. maja 1921.

Cg IH 134/21—1.

799

Oklico.

Martin in Ana Mirnik, posestnika v Trnovljah, zastopana pa dr. E. Kalanu, odvetniku v Celju, sta vložila zoper zapuščino po Marjeti Pangerlovi, oziroma zoper dediče Uršulo Pangerlovo, Štefana in Janeza Kvasa, tožbo zaradi 5592 K 50 v s pripadki.

Prvi narok za ustno razpravo se je določil na dan 8. junija 1921.

ob pol devetih pri tem sodišču v sobi št. 2.

Ker je bivališče gorenjih dedičev neznano, se jim postavlja za skrbnika gospod dr. Milan Orožen, odvetnik v Celju, ki jih bo zastopal na njih nevarnost in stroške, dokler se ne zglase sami ali ne imenujejo pooblaščenca.

Okrožno sodišče v Celju, oddelek III.,
dne 13. maja 1921.

C I 28/21—1.

789

Oklico.

Franc Zvir, posestnik v Vimpaslih št. 1, zastopan po Francu Košenini, notarju v Gornjem gradu, je vložil zoper Osvalda Zvira, oziroma njegove dediče, sedaj neznano kje, tožbo zaradi priznanja lastninske pravice glede zemljišča vl. št. 1 katastralne občine poljanske.

Narok za ustno razpravo se je določil na dan 2. junija 1921.

ob desetih pri tem sodišču v sobi št. 2.

Ker je bivališče Osvalda Zvira, oziroma njegovih dedičev, neznano, se jim postavlja za skrbnika gospod Franc Spende, posestnik v Gornjem gradu, ki jih bo zastopal na njih nevarnost in stroške, dokler se ne zglase sami ali ne imenujejo pooblaščenca.

Okrajno sodišče v Gornjem gradu, oddelek I.,
dne 5. maja 1921.

A 39/21—5.

800

Oklico, s katerim se sklicujejo sodišču neznan dedič in zapuščinski upniki.

Anton Grubelnik, hlapec v Marenbergu, je dne 29. januarja 1921. umrl, ne da bi bil zapustil izporečilo poslednje volje.

Sodišču ni znano, ali je kaj dedičev.

Gospod Vekoslav Bratuš, brivec v Marenbergu, je postavljen zapuščini za skrbnika.

Kdor hoče kaj zapuščine zahtevati zase, mora to v enem letu od danes dalje javiti sodišču ter izkazati svojo dedinsko pravico. Po tem roku se izroči zapuščina, kolikor izkažejo dediči svoje pravice, le-tim, kolikor bi se pa to ne zgodilo, se zaseže v prid državi.

Obenem se pozivljejo vsi oni, ki imajo terjatev do zapuščine, naj napovedo in dokažejo svoje terjatve pri tem sodišču do dne

21. junija 1921.

ob devetih v sobi št. 4 ustno ali pa do tega dne pismeno. Sicer ne bi imeli upniki, ki niso zavarovani z zastavno pravico, nikake nadaljnje pravice do te zapuščine, ako bi zaradi plačila napovedanih terjatev pošla.

Okrajno sodišče v Marenbergu, oddelek I.,
dne 10. maja 1921.

P 24/21—1.

764

Oklico.

Janez Pogorelec, posestnik v Dolenji vasi št. 9, je bil zaradi pjančevanja omejeno preklican. Skrbnik mu je Anton Pogorelec v Dolenji vasi št. 13.

Okrajno sodišče v Ribnici,
dne 3. maja 1921.

Proglasitve za mrtve.

Okrožno sodišče v Mariboru je uvedlo postopanje, da se proglasé spodaj navedeni pogrešanci za mrtve, ker se more o njih po § 1. cesarske naredbe z dne 31. marca 1918., drž. zak. št. 128, domnevati, da so umrli. Vsakdo, ki bi kaj vedel o kateremkoli teh pogrešancev, naj to izporeči sodišču ali pa skrbniku. Pogrešance same pa pozivlje sodišče, naj se zglase pri njem, ako še žive, ali naj mu dajo to kako drugače na znanje.

Ime in rojstni dan, stan in zadnje bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predlaga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče dne
Rudolf Doberšek , rojen dne 8. aprila 1889., zidar v Mariboru.	Služil pri 47. pehotnem polku; meseca septembra 1914. baje padel pri Grodku.	Žena Marija Doberšek v Teznu št. 74.	Juri Virant v Teznu št. 74.	10. 5. 1921.; T 75/21—10.	1. decembra 1921.
Anton Sinko , rojen dne 26. aprila 1896., posestnikov sin v Skakovcih.	Služil pri 6. honvedskem pehotnem polku; dne 7. avgusta 1916. baje padel na galiških bojiščih.	Oče Štefan Sinko v Skakovcih št. 31.	Simon Moretzky, uradnik v Murški Soboti.	10. 5. 1921.; T 76/21—8.	1. decembra 1921.
Janez Kumer , rojen dne 16. maja 1877., posestnik na Spodnji Koreni št. 89.	Služil pri 47. pehotnem polku; meseca marca 1917. umrl v bolnici v Odesi.	Žena Ivana Kumer, posestnica na Spodnji Koreni št. 89.		10. 5. 1921.; T 79/21—5.	1. decembra 1921.
Josip Kmetič , rojen dne 27. februarja 1888., delavec v Limbušu.	Vojak 4. brambovskega polka; pogrešan izza dne 2. novembra 1914. Baje utonil v nekem jezeru v Galiciji.	Neža Šaupperl v Limbušu št. 76.	Fran Kopic, sodni oficial v Mariboru.	10. 5. 1921.; T 82/21—5.	1. decembra 1921.
Simon Dobršek , rojen dne 23. oktobra 1875., kovač v Jelovcu.	Služil pri 12./3. trdnjaskem topničarstvu v Przemyslu; pisal zadnjič iz ujetništva v Taškentu dne 2. decembra 1915.	Žena Marija Dobršek v Zrkovcih.		10. 5. 1921.; T 83/21—5.	1. decembra 1921.
Janez Kojo , rojen dne 25. decembra 1885., viničar v Pristavi pri Ptujju.	Pešec 87. pehotnega polka; pisal zadnjič meseca avgusta 1914. iz bojnice v Przemyslu.	Žena Jožefa Koje, viničarka v Pristavi št. 3.	Janez Emeršič v Gruškovju št. 96.	10. 5. 1921.; T 84/21—3.	1. decembra 1921.
Štefan Hude , rojen dne 24. decembra 1884., delavec na Pekrah.	Vojak 47. pehotnega polka; baje dne 24. novembra 1916. padel na italijanskem bojišču.	Žena Jera Hude na Pekrah št. 11.	Fran Kopic, sodni oficial v Mariboru.	10. 5. 1921.; T 96/21—7.	1. decembra 1921.
Fran Repič , rojen dne 26. februarja 1891., posestnik v Kicarju pri Ptujju.	Dragonec 5. polka; pogrešan izza dne 9. avgusta 1917.	Svakinja Jožefa Majcen v Kicarju št. 60.	Franc Tili v Kicarju.	10. 5. 1921.; T 52/21—8.	1. decembra 1921.
Ana Jurko , rojena dne 23. marca 1841., posestnica v Rakošah.	Izginila pred 18. leti z doma; od takrat pogrešana.	Frančiška Pahič, v Pokošah št. 6.	Josip Črepinko v Spodnji Polskavi.	10. 5. 1921.; T 62/21—5.	15. maja 1922.
Janez Grandošek , rojen dne 18. novembra 1897., posestnikov sin v Skorbi.	Služil pri 87. pehotnem polku; padel baje pri 8. ofenzivi pri Ločiču.	Oče Simon Grandošek, posestnik v Skorbi št. 66.	Blaž Šijanec, posestnik v Skorbi št. 66.	10. 5. 1921.; T 64/21—7.	1. decembra 1921.
Pavel Gorenčer , rojen dne 2. decembra 1872., gozdni čuvaj v Dobravniku.	Služil pri 20. honvedskem pehotnem polku kot deseterik; dne 22. junija 1916. baje padel.	Žena Elizabeta Bürmen v Dobrovniku.	Josip Hanžik v Dobravniku.	10. 5. 1921.; T 65/21—6.	1. decembra 1921.
Matjaž Sever , rojen dne 6. januarja 1883., posestnikov sin v Pozanovcih.	Vojak 83. pehotnega polka; dne 7. oktobra 1914. baje padel pri Wistow v Galiciji.	Oče Miha Sever, posestnik v Pozanovcih.	Franc Sinic, uradnik v Murški Soboti.	10. 5. 1921.; T 68/21—8.	1. decembra 1921.
Josip Skuhala , rojen dne 30. januarja 1881., posestnikov sin v Bodislavcih.	Služil pri 87. pehotnem polku na galiških bojiščih; pogrešan izza dne 17. avgusta 1914.	Mati Marija Skuhala, posestnica v Godomercih.	Ferdo Skuhala, pozojilniški uradnik v Ptujju.	10. 5. 1921.; T 70/21—6.	1. decembra 1921.
Karel Drogenik , rojen dne 30. oktobra 1887., pletarski pomočnik v Mariboru.	Pešec 26. brambovskega polka; pogrešan izza dne 21. marca 1915. Baje padel v vojni.	Žena Alojzija Drogenik v Mariboru, Koroška cesta št. 43.	Fran Kopic, sodni oficial v Mariboru.	10. 5. 1921.; T 73/21—8.	1. decembra 1921.
Andrej Milošič , rojen dne 10. oktobra 1888., posestnik v Velikem Okiču št. 5.	Lovec 20. bataljona; pogrešan izza dne 11. junija 1915.	Žena Marija Milošič, posestnica v Velikem Okiču št. 5.	Franc Šmigoc, posestnik v Mali Varnci.	10. 5. 1921.; T 185/19—7.	1. decembra 1921.
Matija Černjavič , rojen dne 16. februarja 1885., posestnik v Hranjihovcih.	Vojak 87. pehotnega polka; meseca avgusta 1915. baje padel pri Doberdolu.	Brat Anton Černjavič v Hranjihovcih.	Josip Panšl v Hranjihovcih št. 7.	10. 5. 1921.; T 80/21—7.	1. decembra 1921.
Aleksander Kúronya , rojen dne 11. februarja 1894., stanovnik v Dolini pri Naranči v Besarabiji.	Služil pri 18. honvedskem pehotnem polku; meseca januarja 1916. baje padel pri Naranči v Besarabiji.	Žena Franica Kúronya v Dolini.	Josip Fartely v Dolini.	10. 5. 1921.; T 87/21—12.	1. decembra 1921.
Ernest Ornik , rojen dne 30. novembra 1882., posestnik na Ročici.	Služil pri 47. pehotnem polku; dne 10. septembra 1914. baje padel pri Grodku.	Žena Marija Ornik, posestnica na Ročici.	Anton Ornik na Ročici.	10. 5. 1921.; T 40/21—8.	1. decembra 1921.
Konrad Perko , rojen dne 24. novembra 1872., želar v Dolgih njivah.	Vojak 47. pehotnega polka; pogrešan izza dne 14. maja 1915.	Vinko Kramberger, želar v Dolgih njivah.	Martin Sabeder, posestnik v Dolgih njivah.	10. 5. 1921.; T 46/21—9.	1. decembra 1921.
Anton Kiselak , rojen dne 15. aprila 1882., krojač v Murški Soboti.	Služil pri 18. honvedskem pehotnem polku; pogrešan izza dne 18. julija 1915.	Žena Marija Kiselak v Murški Soboti.	Janoš Žganjar v Moravcih.	10. 5. 1921.; T 47/21—7.	1. decembra 1921.
Josip Zemljarič , rojen dne 21. februarja 1876., posestnik v Dornavi.	Vojak 87. pehotnega polka; pisal zadnjič iz italijanskega ujetništva.	Žena Jera Zemljarič, posestnica v Dornavi št. 47.	Matija Golob, posestnik v Dornavi št. 64.	10. 5. 1921.; T 50/21—8.	1. decembra 1921.
Anton Pogačnik , rojen leta 1886., posestnik na Planici.	Služil pri 47. pehotnem polku; izza dne 27. julija 1915. pogrešan.	Žena Marija Pogačnik, posestnica na Planici št. 6.	Josip Stergar, višji deželno-sodni svetnik v Mariboru.	10. 5. 1921.; T 103/21—5.	1. decembra 1921.

Nadaljevanje na prihodnji strani.

Ime in rojstni dan, stan in zažnje bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predlaga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče dne
Simon Črepinko , rojen dne 11. oktobra 1895., mizar v Bukovcu.	Služil pri 35. pehotnem polku; pogrešan od začetka vojne.	Mati Liza Ambrož, delavka v Bukovcu.	Ferde Plesničar, sodni sluga v Mariboru.	10. 5. 1921.; T 78/21-6.	1. decembra 1921.
Ivan Turk , rojen dne 26. januarja 1893., posestnik v Prepoljah.	Vojak 47. pehotnega polka; dne 25. decembra 1914. baje padel pri Kežvani.	Mati Bara Turk, posestnica v Prepoljah.	Juri Gojčič, posestnik pri Sv. Marjeti.	10. 5. 1921.; T 85/21-6.	1. decembra 1921.
Mihael Širovnik , rojen dne 28. septembra 1881., delavec v Mariboru.	Vojak 87. pehotnega polka; pogrešan od začetka vojne.	Žena Geneveta Širovnik, delavka v Mariboru, Koroška cesta št. 108.	Ferde Plesničar, sodni sluga v Mariboru.	10. 5. 1921.; T 89/21-6.	1. decembra 1921.
Jakob Peršak , rojen dne 27. junija 1879., delavec v Mariboru.	Služil naposled pri oddelku za oddajo premoga na italijanskem bojišču; izza jeseni leta 1918. pogrešan.	Žena Polona Peršak v Radenskem vrhu št. 1.	Juri Leskovšek v Gornji Radgoni.	10. 5. 1921.; T 90/21-7.	1. junija 1922.

po sklepih občnega zbora z dne 2. februarja 1921. in z dne 28. marca 1921. nastopna izprememba:

Izbrisali so se dosedanji člani načelnštva dr. Ljudevat Jenko, Hard Toplak, Anton Kosi in Franc Perko; vpisali pa so se novoizvoljeni člani načelnštva Ludovik Sagadin, tajnik okrajnega zastopa; Davorin Sožman, višji davčni upravitelj; Mihael Cajsek, denarni pismonoša; Matija Herič, šolski nadzornik v Ptujju.

Firm. 162/21, zadr. I 25/44.

c) **Credit- und Sparverein für Marburg und Umgebung**, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung,

po sklepu občnega zbora z dne 30. marca 1921. nastopna izprememba:

Izbrisal se je dosedanji član načelnštva Jakob Vielberth; vpisal pa se je novoizvoljeni član načelnštva Friderik Leyrer, hranilnični knjigovodja v Mariboru.

Okrežno kot trgovinsko sodišče v Mariboru, odd. I., dne 12. aprila 1921.

Št. 6334.

Razglas.

Dne 2. junija 1921. ob desetih se bo pri podpisnem okrajnem glavarstvu v sobi št. 3 na javni dražbi oddajal v zakup lov občine polhograjske za petletno dobo, to je od dne 1. julija 1921. do dne 30. junija 1926.

Na to dražbo se vabijo interesi s pristavkom, da dražbene pogoje lahko vsak dan ob uradnih urah vpogledajo na glavarstvu.

Okrajno glavarstvo v Ljubljani,
dne 10. maja 1921.

Dr. Ferjančič s. r.

Razne objave.

Naznanilo.

Izredni občni zbor «Kovine, prve jugoslovanske metalurgične industrije, d. d. v Mariboru», objavljen v Uradnem listu 45 z dne 26. aprila 1921., bo dne 25. maja 1921. Pomota: dne 19. maja se s tem popravlja.

P 88/9-46.

Razglasitev preklca.

S sklepom podpisanega sodišča z dne 15. aprila 1921., opr. št. P 88/9-45, je bil Anton Bračko, posestnik, stanujoč v Kunovi, občina Ivanjci, zaradi slabomnosti popolnoma preklcan.

Za skrbnika mu je postavljen Martin Bratkovič, posestnik v Kunovi.

Okrajno sodišče v Gornji Radgoni, oddelek I.,
dne 18. maja 1921.

P 51/21-3.

Oklico.

Janez Hribar, posestnik v Praprečah št. 6, je bil s sklepom podpisanega sodišča z dne 20. aprila 1921., opr. št. L 10/21-3, zaradi zapravljenosti in pijančljivosti omejeno preklcan.

Za skrbnico mu je postavljena njegova žena, Angela Hribar istotam.

Okrajno sodišče v Kamniku, oddelek I.,
dne 12. maja 1921.

T 490/21.

Oklico.

Na prošnjo Marije Strahove, posestnice na Ježici št. 11, se je s sklepom z dne 6. maja 1921., dn. št. 490/21, dovolila uvedba amortizacije glede nastopnih terjatev, vknjiženih pri predlagateljčnem posestvu pod vl. št. 488 davčne občine Trnovskega predmestja:

Pod C, tek. št. 1):

«Dne 14. marca 1808. Kottnig Andrej intabulira svoji materi Uršuli Kottnigovi, vdovi, po izročilni pogodbi z dne 20. marca 1807. gorenji skupni delež v last na gorenji skupni delež. Tomo 13 Lit 84».

Pod C, tek. št. 2) ad 1):

«Dne 14. marca 1808. Kottnig Uršula superintabulira svojim otrokom Antonu, Mariji in Jožefi kot dedičem po očetu Francetu Kottnigu v zmislu razprave z dne 12. novembra 1807. 456 fl. 15 kr. (štiristošestdeset goldinarjev 15 kr.) in druge postranske dolžnosti na zgoraj intabulirano izročilno pogodbo. Tomo 13 Lit S 4».

Vsakdo, ki kaj zahteva iz gorenjih terjatev, se pozivlje, naj to pri podpisanem sodišču javi najkasneje do dne 1. junija 1922., ker bi se sicer po brezuspešnem poteku tega roka na ponovno prošnjo predlagateljčino dovolilo, da se vknjižba zastavne pravice glede teh terjatev s pripadki vred amortizira in da se terjatve izbrišejo.

Deželno sodišče v Ljubljani, oddelek IV.,
dne 6. maja 1921.

T 105/21-3.

Amortizacija.

Na prošnjo Jadranske banke, podružnice v Ljubljani, se uvaja postopanje za amortizacijo nastopnega potrdila, ki ga je prositeljica baje izgubila: Začasno potrdilo, glaseče se na 2500 K državnih bonov SHS št. 265 in izdane na Nadzno Hudovernikovo.

Imetnik tega potrdila se pozivlje, naj uveljavi svoje pravice tekom šestih mesecev izza dne 20. maja 1921., ker bi se sicer po tem roku izreklo, da je potrdilo brez moči.

Deželno sodišče v Ljubljani, oddelek III.,
dne 6. maja 1921.

801 720 Izpremembe pri že vpisanih zadrugah.

V združnem registru se je vpisala danes pri zadrugah:

Firm. 146/21, zadr. II. 37/20.

a) **Pferdezuchtgenossenschaft des nordischen Pferdes für Friedau und Umgebung**, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung,

po sklepu občnega zbora z dne 24. maja 1920. nastopna izprememba:

Izbrisali so se dosedanji člani načelnštva Viljem grof Wurmbbrand, dr. Fran Strelec in Teodor Strasser, vpisali pa so se novoizvoljeni člani načelnštva Peter Munda, posestnik v Svetkoveih; Franc Torič, posestnik v Frankoveih; Martin Pučko, posestnik v Ključaroveih.

Zaznamenovalo se je, da je Ivan Petek izvoljen za načelnika, Matjaš Masten za podnačelnika in Martin Pučko za blagajnika.

Vpisala se je izprememba pravil v §§ 1., 4., 9., 10., 24., 26., 27. in 30. Firma se glasi odslej:

Konjerejska zadruga za noriško pleme v Ormožu, registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Firm. 161/21, zadr. II 60/3.

b) **Konsumno društvo za ptujski politični okraj v Ptujju**,

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Narodna banka kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Stanje dne 8. maja 1921.

	Aktiva.		Preči prejšnjemu stanju
	Dinarjev	Dinarjev	dinarjev
Metalna podloga:			
v kovanem zlatu	64,400.278·92		
v kovanem srebru	16,456.016·—		
v tujih valutah	4,806.529·98		
v depotih v inozemstvu v raznih valutah	356,088.431·42	441,751.256·32	+ 862.092·54
Posojila:			
na menice	185,364.083·99		
na vrednostne papirje	23,413.340·55	208,777.424·54	— 4,505.249·05
Dolg države:			
za odkup kronskih novčanic	1.195,057.809·10		
po računu zamene	374,823.232·39		
po posojilu na bone obrtn. kapit.	151,666.813·95		
po posojilu na bone bančnega kredita	1.992,346.788·74	3.713,894.644·18	
Vrednost državnih domen, založenih za izdajanje novčanic		2.138,377.163·—	
Saldo raznih računov		20,746.403·52	
		6.523,546.891·56	
		Pasiva.	
Glavnica din. 50,000.000·—, od te vplačano v kovanem zlatu		10,385.100·—	
Rezervni fond		821.430·62	
Novčanic v tečaju		3.718,417.505·—	— 4,065.845·—
Razne obveznosti:			
imetje države na račun zamene	374,823.232·39		
obveznosti na žiro-račune	242,901.001·43		
obveznosti po raznih računih	37,821.459·12	655,545.692·94	+ 5,360.863·80
Terjatve države za založene domene		2.138,377.163·—	
Saldo raznih računov		—	
		6.523,546.891·56	

804